

חכמתם של ילדי ירושלים

ספור על אמונה, תפלה
ומתנת שמים

נקודה של אור:

ירושלים מאירה באור התורה,
וחכמתה היא מתנה מה'.

תּוֹדָה לַה' עַל
קִדְשַׁת יְרוּשָׁלַיִם!

נקודה של אור:

ה' שוכן בירושלים ומאיר את
דרכו של מי שלומד תורה.

שְׁנֵי תַּיָּרִים מֵאַתּוֹנָה הֶרְחוּקָה בָּאוּ לְבִקֹּר בְּעִיר הַקֶּדֶשׁ.

תְּרוּמָה – מְמִהָר וְאוֹהֵב לֶאֱכֹל.

נקודה של אור:

ה' מביא הלק ואורח כדי
שיראו את גדלת עמו.

עֲבֹדָקוֹן – רִגוּעַ וְאוֹהֵב לַחֲשֹׁב.

בִּסְמִטָּא תָּמִיד מְשַׁחֵק יֶלֶד יְרוּשָׁלַיִם טָהוֹר, שֶׁפָּנָיו מְאִירוֹת מְשִׁמְחָה שָׁל מְצֻה.

אֵיזָה יוֹם נִפְלָא
ה' נָתַן לָנוּ הַיּוֹם!

נקודה של אור:

יֶלֶד יְרוּשָׁלַיִם שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה, נוֹשֵׂא
תָּמִיד עֲצִים לְשִׁמְיֵם לְהוֹדוֹת לַה'.

חרומך החליט לתת לילד משימה קשה במיוחד.

שמעתי שילדי
ירושלים חכמים מאוד.
בוא נבדק אם זה באמת
נכון!

אני בטוח
שנפתע מהם...

נקודה של אור:

חכמה אמתית היא מתנה משמים,
ואי אפשר להביס אותה.

קח את המטבעות האלה, ילד קטן.

קח את
המטבעות האלה,
ילד קטן.

בשמחה, אדון נכבד.
אין אוכל לעזור?

נקודה של אור:

כסף הוא רק כלי; מה שחשוב הוא
שה' נותן לנו כדי להשתמש בו.

אֵיךְ אֶפְשָׁר לְקַנּוֹת הָרָשָׁל אֶכֶל בְּכָל כֶּךְ מַעֲט מַטְבְּעוֹת!?

קְנֵה לִי אֶכֶל שְׂשׂוּבִיעַ
אוֹתִי עֲכָשׂוּ, וַיִּשְׁאַר מִמֶּנּוּ
גַם לְכָל הַדֶּרֶךְ חֲזָרָה!

נקודה של אור:

הַמְשִׁימָה נִרְאִית בְּלִתִּי אֶפְשָׁרִית,
אַבֵּל בְּעֶזְרַת ה' הַכֹּל אֶפְשָׁרִי.

הַיֶּלֶד לֹא נִבְהֵל. לְפָנָיו שִׁיחָא לְשׁוּק, הוּא עֶצֶר, עֶצֶם עֵינָיו וְהִתְפַּלֵּל בְּלֵב.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
אָנָּה תֵּן לִי חֲכָמָה וְהָאֵר
שְׂכָלִי כְּדֵי שְׂאֲצִלִּיחַ
לְעֲנוֹת נָכוֹן.

נְקוּדָה שֶׁל אֹר:

ה' נֹתֵן חֲכָמָה לְמִי
שֶׁעוֹצֵר וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
עֲזָרָה בְּתַפִּלָּה.

בְּתוֹךְ זְמַן קָצָר מְאֹד, הַיֶּלֶד חָזַר מִהַשּׁוּק בְּשִׂמְחָה.

הִנֵּה הָאֵכֶל שֶׁבִקְשָׁתִי,
אֲדוֹן נִכְבָּד! זֶה יִסְפִּיק
לִי לְכָל הַדֶּרֶךְ!

נקודה של אור:

מי שְׁבוּטָח בַּה', ה' מְאִיר לוֹ
אֶת הַדֶּרֶךְ לַפְתָּרוֹן מִהֵרָה.

חַרוֹמֶה לֹא הֵבִין אֶת הַחֲכָמָה, כִּי הוּא רָאָה רַק אֶת מָה שֶׁבַּחוּץ.

איזה ילד טפוש!
הבאת לי מלח?
איה אפשר לשבע ממלח?
איה זה יספיק לדורך?

נקודה של אור:

כַּעַס מַסְתִּיר אֶת הָאֱמֶת.
אָדָם מֵאֲמִין בּוֹדֵק לִפְנֵי
שֶׁהוּא כּוֹעֵס.

עֲבֹדְקוּ, שְׂאֵהֶב לַחֲשֹׁב לְעַמְּקָה, הֵבִין אֶת תְּשׁוּבָתוֹ שֶׁל הַיֶּלֶד.

הַמֵּתִן חֲבֵרִי, אַל תִּכְעַס!
הַיֶּלֶד הִזָּה גָּאוֹן!
ה' שָׁלָהֶם נָתַן בּוֹ
חֲכָמָה נִפְלְאָה.

נִקְוָדָה שֶׁל אֹר:

עֲנֹה עוֹזֶרֶת לָנוּ לִרְאוֹת
מַעֲבָר לָמָּה שֶׁנִּרְאָה
לְעֵין.

הַיֵּלֶד פָּתַר אֶת הַחִידָה הַבְּלִיתִי-אֶפְנִשְׁרִית.

מַעַט מֶלַח בְּאֶכֶל מִשְׁבִּיעַ
וְנוֹתֵן טַעַם טוֹב. הַמֶּלַח
לְעוֹלָם לֹא מִתְקַלֵּקל, וְלִכֹּן
יִשְׁאֵר לָהּ לְכֹל הַדֶּרֶךְ!

נִקְוָדָה שֶׁל אוֹר:

הַתּוֹרָה וְהָאֱמוּנָה הֵם הַמֶּלַח
שֶׁל הַחַיִּים – הֵם נוֹתְנִים
טַעַם לְכֹל וְנִשְׁאָרִים לְנֶצַח.

שְׁנֵי הַתִּירִים מֵאֲתוֹנָה הִבִּינוּ שְׂבִירוֹנְשָׁלִים, עִיר הַקֹּדֶשׁ, אֶפְלוּ
הִילָדִים הַקִּטְנִים מְלָאִים בְּחִכְמָה אֱלוֹקִית.

אֲנִי לֹא מֵאֲמִין!
כִּמָּה חִכְמָה יֵשׁ בְּיֶלֶד
אֶחָד קָטָן...

נְקוּדָה שֶׁל אֹר:

כֹּאֲשֶׁר יְהוּדֵי מִתְנַהֵג בְּחִכְמָה
וּבְמַדּוֹת טוֹבוֹת, הוּא מְקַדֵּשׁ
שֵׁם שָׁמַיִם בְּעוֹלָם כָּלּוּ.

חֲכָמָה אֲמִתִּית הִיא מִתְנָה

חֲכָמָה לֹא נִמְדָּדֶת בְּגֵדֶל, בְּכֶסֶף, אוּ בְּגִיל. חֲכָמָה אֲמִתִּית הִיא מִתְנָה
שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נֹתֵן לְאִלוֹ שְׁלוֹמִידִים תּוֹרָה, מִתְּפִלָּלִים אֵלָיו בְּכָל לֵב,
נוֹג, וְחַיִּים בְּקִדְשָׁה – בְּמִיחָד בִּירוּשָׁלַיִם, עִיר קִדְשָׁנוּ.

נְקוּדָה שֶׁל אֹר:

כָּל אֶחָד מֵאַתְּנוּ יָכוֹל
לְבַקֵּשׁ וּלְקַבֵּל אֶת אֹר
הַחֲכָמָה מֵה'.

וְמָה הַחֲכָמָה שֶׁלָּכֶם? - שְׁאֵלוֹת לְדִיוֹן בַּכֶּתֶה

1. אֵיךְ תִּפְּיֵלָה קִטְנָה לֵה' לִפְנֵי מְשִׁימָה קִנְשָׁה
יְכוֹלָה לַעֲזֹר לָנוּ לְהַצְלִיחַ?

2. מִדּוּעַ לְדַעְתְּכֶם דּוֹקָא בִּירוּשָׁלַיִם הֵילָדִים
חֲכָמִים כָּל כָּךְ? מָה מִיּוֹחַד בְּעִיר הַזֹּאת?

3. מָה אַתֶּם יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם כְּדִי לְבַקֵּשׁ
מָה' שְׂיֵאִיר אֶת הַשִּׁכָּל שֶׁלָּכֶם בַּתּוֹרָה?

נִקְוָדָה שֶׁל אֹר:

ה' אוֹהֵב אֶת תְּפִלָּתָם
שֶׁל יְלָדִים, וְתַמִּיד שׁוֹמֵעַ
וּמְאִיר.